# BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 26 februari 1997 *

I mål T-191/96 R,

**CAS Succhi di Frutta SpA**, bolag bildat enligt italiensk rätt, Verona (Italien), företrätt av advokaten Alberto Miele, Padua, advokaterna Antonio Tizzano och Gian Michele Roberti, Neapel, och advokaten Carlo Scarpa, Venedig, delgivningsadress: advokatbyrån Tizzano, place du Grand Sablon, 36, Bryssel, Belgien,

sökande,

mot

**Europeiska gemenskapernas kommission**, företrädd av Paolo Ziotti, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten Alberto Dal Ferro, Vicenza, delgivningsadress: Carols Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: italienska.

angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 6 september 1996 om ändring av dess beslut av den 14 juni 1996 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan, i enlighet med förordning (EG) nr 228/96 av den 7 februari 1996 (EGT L 30, s. 18),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

**Beslut**

## Tillämpliga bestämmelser, bakgrund och förfarande

1 Genom förordning (EG) nr 228/96 av den 7 februari 1996 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan (EGT L 30, s. 18, nedan kallad förordning nr 228/96) inledde kommissionen ett anbudsförfarande för leverans av 1 000 ton fruktsaft, 1 000 ton koncentrerad fruktsaft och 1 000 ton fruktsylt. I artikel 1 i denna förordning föreskrivs att ett anbudsförfarande skulle inledas i enlighet med föreskrifterna i kommissionens förordning (EG) nr 2009/95 av den 18 augusti 1995 om tillämpningsföreskrifter för gratis leverans av jordbruksprodukter från interventionslager till Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgisistan och Tadzijkistan enligt rådets förordning (EG) nr 1975/95 (EGT L 196, s. 4), särskilt artikel 2.2 i denna. Enligt denna senare bestämmelse "[får a]nbudsin-

fordringarna ... avse den produktkvantitet som faktiskt skall tas ut från interventionslagren som betalning för leverans av bearbetade produkter som hör till samma produktgrupp vid leveransstadium som skall fastställas i anbudsinfordran".

2 I bilaga 1 till förordning nr 228/96, till vilken det hänvisas i artikel 1 i förordningen, anges för vart och ett av de sex partier som anbudsförfarandet avser dels vilka egenskaper som de produkter som skall levereras skall ha och dels vilka produkter som anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall överta från interventionsorganen som betalning för leverans. I denna bilaga föreskrivs i synnerhet att de produkter som skall övertas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt som betalning, beroende på parti, kommer att vara antingen äpplen eller apelsiner.

3 I artikel 3.2 i förordning nr 228/96 föreskrivs att anbudsgivarens anbud skall ange, för varje parti, total kvantitet av frukt som dragits tillbaka från marknaden som han åtar sig att ta över från berörda tillverkare som betalning för alla leveranskostnader vid leveransplatsen. I artikeln föreskrivs att övertagandet skulle göras i parti om 1 000 ton och att följande parti inte får frisläppas förrän bevis har framlagts om att föregående parti har bearbetats. Enligt artikel 4 a i samma förordning skall interventionsorganen garantera att anbudsgivare som tilldelats kontrakt får förtur till produkter som dragits tillbaka från marknaden i syfte att uppfylla villkoren för ett riktigt utförande av anskaffningsåtgärderna.

4 Efter att ett antal anbud hade framställts inom den i förordningen föreskrivna fristen tilldelades Trento Frutta SpA (nedan kallat Trento Frutta) parti nummer 1, 3, 4, 5 och 6 och Loma GmbH parti nummer 2.

5 CAS Succhi di Frutta SpA (nedan kallat CAS) deltog i anbudsförfarandet avseende parti nummer 1 och 2. Detta bolags anbud antogs inte, eftersom det erbjöd sig att som betalning för leverans av dess produkter ta över en kvantitet äpplen som klart översteg den kvantitet som hade angivits i anbuden från de två anbudsgivare som tilldelats kontrakt för vart och ett av dessa två partier.

6 Trento Frutta hade i sina anbud angivit att det kunde ta emot persikor istället för äpplen för det fall det förelåg brist på dessa senare (bilaga 6 till kommissionens yttrande). Kommissionen sände den 6 mars 1996 en skrivelse till AIMA, det italienska interventionsorganet, i vilken den underrättade detta om att Trento Frutta tilldelats ovannämnda partier nummer 1, 3, 4, 5 och 6. Kommissionen specificerade att denna anbudsgivare som betalning skulle komma att erhålla en viss kvantitet av, beroende på partiet i fråga, antingen äpplen (alternativt persikor) eller apelsiner (alternativt äpplen eller persikor) (bilaga 8 i kommissionens yttrande).

7 Kommissionen godkände genom beslut av den 14 juni 1996 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan, i enlighet med förordning (EG) nr 228/96 (bilaga 1 till kommissionens yttrande) att de företag som så önskade, istället för äpplen eller apelsiner, levererade "andra produkter som dragits tillbaka från marknaden, i tidigare fastställda mängder, som står i proportion till den mängd ifrågavarande produkter som bearbetats". Enligt beslutets andra övervägande motiverades detta av att den mängd av ifrågavarande produkter som hade dragits tillbaka från marknaden sedan tilldelningen var försumbar i förhållande till den mängd som behövdes, under det år då detta tillbakadragande skulle ske praktiskt taget hade gått till ända. De ersättningsprodukter som angavs i detta beslut var persikor och aprikoser. Vad avser persikor fastställdes i beslutet en ekvivalenskoefficient om 1: 1 vad avser äpplen. Kommissionen godkände för övrigt i beslut av den 22 juli 1996 (bilaga 2 till kommissionens yttrande) även att de äpplen som anbudsgivaren skulle ta över ersattes med nektariner som betalning för leverans av deras produkter.

8 Till följd av ett klagomål inlämnat av CAS prövade kommissionen ånyo på vilket sätt äpplena och apelsinerna hade ersatts med andra frukter. Kommissionen fastställde i beslut av den 6 september 1996, om ändring av beslut av den 14 juni 1996 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan, enligt förordning nr 228/96 (bilaga 1 till ansökan om interimistiska åtgärder) en ny ekvivalenskoefficient, vilken var mindre förmånlig för anbudsgivarna, mellan å ena sidan persikor och å andra sidan äpplen eller apelsiner. Enligt beslutet, vilket liksom det tidigare beslutet var riktat till Italien, Frankrike, Grekland och Spanien, kan ett ton äpplen ersättas med 0,914 ton persikor och ett ton apelsiner ersättas

med 0,372 ton persikor. Dessa nya koefficienter är endast tillämpliga med avseende på produkter som den 6 september 1996 ännu inte hade hämtats av anbudsgivarna som betalning för leveranserna.

9 Enligt kommissionens yttranden hade Trento Frutta, med anledning av de ringa mängder frukt som fanns tillgängliga hos interventionsorganen, den 29 januari 1997, det vill säga nästan ett år efter att det hade uppfyllt sin leveransskyldighet, endast erhållit 25 procent av den mängd frukt som hade angivits i dess anbud för de fem partier som det hade tilldelats. Det framgår av handlingarna i målet att av de 22 000 ton frukt som redan hade hämtats av Trento Frutta var ungefär 16 500 ton persikor (se bilaga 10 till kommissionens yttrande, där det uppges vilken mängd frukt som redan hade överlämnats till Trento Frutta den 30 januari 1997).

10 CAS begärde genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 november 1996 ogiltigförklaring av ovannämnda beslut av den 6 september 1996.

11 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 januari 1997 begärde sökanden även uppskov med verkställigheten av det ovannämnda beslutet med stöd av artikel 185 i EG-fördraget. Kommissionens skriftliga yttranden inkom till förstainstansrättens kansli den 29 januari 1997. Parterna utvecklade sin talan muntligen den 6 februari 1997 inom ramen för det interimistiska förfarandet.

## Rättsfrågan

12 Enligt bestämmelserna i artikel 185 och 186 i fördraget och artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144,

s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT L 66, s. 29), kan förstainstansrätten, om den anser att detta fordras med anledning av omständigheterna, förordna om uppskov med verkställigheten av den omtvistade rättsakten eller förordna om andra nödvändiga interimistiska åtgärder.

13 I artikel 104.1 i förstainstansrättens rättegångsregler förtydligas att en ansökan om uppskov med verkställighet endast kan prövas om sökanden har väckt talan om prövning av rättsakten vid förstainstansrätten. I artikel 104.2 föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder skall ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad. De åtgärder som har begärts skall vara interimistiska, på så sätt att de inte föregriper avgörandet i sak (se senast beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 17 december 1996 i mål T-164/96 R, Moccia Irme mot kommissionen, REG 1996 s. II-2261, punkt 17).

*Frågan om ansökan om interimistiska åtgärder kan upptas till prövning*

Parternas argument

14 Kommissionen har hävdat att förevarande ansökan om interimistiska åtgärder inte kan tas upp till sakprövning på grund av för det första att det är uppenbart att talan i sak inte kan tas upp till prövning och för det andra att sökanden saknar intresse av ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet. Vad avser det första skälet kan talan i huvudmålet uppenbarligen inte tas upp till prövning då sökanden inte berörs direkt och personligen av detta beslut i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget. Detta är oberoende av anbudsinfordran och har fattats efter det att tilldelningen skedde. Det kan således endast beröra anbudsgivarna och rör inte på något sätt tilldelningen i sig. Den ställning som sökanden intar är av denna anledning densamma som den som vilken aktör som helst inom den berörda sektorn har, förutom anbudsgivarna, vare sig man har deltagit i anbudsförfarandet eller inte. Det förhållandet att talan i huvudmålet uppenbarligen inte kan tas upp till prövning följer för övrigt även av att sökanden fullständigt saknar intresse av att väcka talan mot det omtvistade beslutet.

15 Vad avser det andra skälet att sökanden inte har intresse av ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet förklaras det på samma sätt som skälet avseende att denne inte har intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring. I detta beslut godkändes inte att äpplen och apelsiner ersattes med persikor vilket sökanden har hävdat. Det är, på det sätt som vederbörande har önskat, begränsat till att ändra den ekvivalenskoefficient som gällde för dessa frukter och som hade angivits i det tidigare beslutet av den 14 juni 1996, i vilket just möjligheten till en sådan ersättning nämns, och sökanden har inte inom föreskriven frist väckt någon talan om ogiltigförklaring av beslutet. Om verkställigheten av beslutet av den 6 september 1996, vilket innehöll ändringar, skulle uppskjutas, skulle kommissionen tvingas att genomföra utbetalningen till anbudsgivarna med stöd av detta tidigare beslut, i vilket det fastställdes en ekvivalenskoefficient som enligt sökandens påståenden i huvudsak är till fördel för anbudsgivarna.

16 Sökanden har å sin sida påstått att talan i huvudmålet kan tas upp till sakprövning. Den är i egenskap av anbudsgivare personligen berörd av det omtvistade beslutet. Detta beslut har förändrat villkoren med avseende på tilldelningsförfarandet genom att det i efterhand ändrade en av de grundläggande uppgifterna i anbudsinfordran, det vill säga vilken slags produkt som skulle erhållas som betalning. Denna produkt utgjorde en faktor av avgörande betydelse för berörda företag, däribland sökanden, på grundval av vilken de beslutade huruvida de skulle inge ett anbud och som, om de beslutade sig för detta, låg till grund för villkoren i anbuden. Sökanden var för övrigt direkt berörd av det omtvistade beslutet, eftersom det nationella interventionsorganet handlar i egenskap av ombud för verkställighet av detta beslut och i detta avseende inte har någon befogenhet för skönsmässig bedömning.

17 Sökanden har då parterna muntligen utvecklade sin talan även bestridit kommissionens påståenden om att den inte har intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring eller av att verkställigheten av det omtvistade beslutet skjuts upp. Den anser att detta beslut ersatte ovannämnda beslut av den 14 juni 1996. En eventuell ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet skulle därför inte återge verkan åt detta tidigare beslut som har upphävts (se domstolens dom av den 14 maj 1974 i mål 4/73, Nold mot kommissionen, Rec. 1974, s. 491, punkt 2). På samma sätt skulle inte heller det ansökta uppskovet med verkställigheten om det beviljades, återge

beslutet av den 14 juni 1996 någon tillfällig verkan. Det skulle leda till att de betalningsvillkor som föreskrivs i anbudsinfordran tillämpas under förfarandet i huvudmålet, på så sätt att kommissionen endast kan ställa äpplen eller apelsiner, beroende på partiet i fråga, till Trento Fruttas förfogande fram till det att förstainstansrätten meddelar dom i huvudmålet.

Förstainstansrättens bedömning

18 Vad avser frågan om talan i huvudmålet kan tas upp till sakprövning skall det erinras om att enligt fast rättspraxis skall denna fråga i princip inte bedömas inom ramen för ett förfarande om interimistiska åtgärder. En sådan bedömning skall endast ske i samband med prövningen av huvudmålet, utom i det fall då det vid första anblicken förefaller uppenbart att talan inte kan prövas, mot bakgrund av att risken för att föregripa förstainstansrättens avgörande i sak (se senast beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 6 december 1996 i mål T-155/96 R, Stadt Mainz mot kommissionen, REG 1996, s. II-1655, punkt 8).

19 I detta fall är det inte så att det vid första anblicken förefaller uppenbart att talan inte kan prövas. I synnerhet är de argument som sökanden har framfört i syfte att visa att det omtvistade beslutet ersätter det tidigare beslutet av den 14 juni 1996, efter att kommissionen omprövat situationen i dess helhet, så att vederbörande har intresse av att väcka talan om dess ogiltigförklaring, vid första anblicken inte utan betydelse. Detsamma gäller för sökandens argument avseende huruvida den kan väcka talan mot ett beslut som, även om det är riktat till medlemsstaterna, i själva verket rör betalningsvillkoren för leveranser, vilka just omfattades av anbudsförfarandet (se ovan punkterna 1 och 3).

20 Vad avser frågan om sökanden har intresse av att ansöka om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet vill förstainstansrättens ordförande påpeka att sökanden med ansökan om interimistiska åtgärder i huvudsak avser att få betal-

ningen till Trento Frutta i form av persikor stoppad under det pågående förfarandet i huvudmålet. Vad avser denna ansökan, och utan att i detta skede uttala sig om den verkan som ett eventuellt uppskov med det omtvistade beslutet skulle ha med avseende på de bestämmelser som är tillämpliga för att avgöra vilka produkter som kan erhållas av Trento Frutta som betalning för leverans, är det tillräckligt att erinra om att förstainstansrätten i varje fall har befogenhet att besluta om de interimistiska åtgärder som är lämpliga för att på ett konkret sätt bifalla sökandens ansökan och för att i förekommande fall undvika att den risk för allvarlig och irreparabel skada uppkommer som sökanden påstår föreligger, efter det att förstainstansrätten har prövat de argument som respektive part har framfört vad avser de villkor som en sådan åtgärd är underställd. Denna befogenhet är endast begränsad av behovet av att säkerställa att de interimistiska åtgärder som eventuellt beviljas under ifrågavarande omständigheter inte har en oåterkallelig verkan och inte på så sätt föregriper förstainstansrättens beslut i huvudmålet.

21 Av detta följer att kommissionens påstående, enligt vilket sökanden inte har något intresse av att ansöka om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet med anledning av att en sådan åtgärd med nödvändighet skulle leda till en tillfällig tillämpning av ovannämnda beslut av den 14 juni 1996, som är mer förmånligt för anbudsgivarna än det omtvistade beslutet, inte kan godtas.

22 Med anledning av samtliga föregående överväganden skall förevarande ansökan om interimistiska åtgärder förklaras vara möjlig att tas upp till sakprövning.

23 Det skall följaktligen prövas om de villkor i sak som avser beviljandet av den ansökta interimistiska åtgärden är uppfyllda i förevarande fall. Domstolen anser att det i detta avseende är ändamålsenligt att i första hand granska om villkoret avseende skyndsamhet är uppfyllt.

*Skyndsamhet*

Parternas argument

24 Sökanden har anfört ett antal omständigheter för att visa att den skada som denna riskerar att åsamkas för det fall det omtvistade beslutet tillämpas omedelbart, är allvarlig och svår att åtgärda.

25 Detta beslut innebär att konkurrensen inom marknaden för industriell bearbetning av frukt snedvrids på ett allvarligt sätt, vilket åsamkar sökanden enorma ekonomiska skador. Denna är tvungen att försälja sina produkter, vare sig det är fråga om persikopuré eller koncentrerad persikosaft, till ett pris som avsevärt understiger tillverkningskostnaden, för att förbli konkurrenskraftig med hänsyn till de extremt låga priser som Trento Frutta tillämpar till följd av det omtvistade beslutets verkan. Sökanden har beräknat skadan till ungefär 2,3 miljarder LIT per år. Sökanden kommer även att orsakas ett inkomstbortfall i storleksordningen 2 till 2,5 miljarder LIT till följd av detta beslut. Förhållandet mellan exempelvis försäljningspriset för persikopuré och kostnaden för frukterna har ändrats från 2,14 för år 1994 och 2,09 för år 1995 till 1,67 för år 1996. Marknadspriserna kan under dessa omständigheter inte garantera att sökandens försäljningsverksamhet blir lönsam under regleringsåret 1996, eftersom Trento Frutta har utövat en ovanlig press på dessa priser med anledning av att bolaget tilldelades cirka 65 000 ton persikor som betalning för leveransen av de produkter som avses i anbudsinfordran, vilket motsvarar 65 till 70 procent av den mängd persikor som har bearbetats i den italienska industrin, som betalning för leverans av de produkter som avses i anbudsinfordran (medan 65 000 ton äpplen endast motsvarade 30 procent av den genomsnittliga mängd äpplen som har bearbetats i denna industri).

26 Sökanden riskerar för övrigt att förlora andra marknadsandelar än de som avser produkterna i fråga, det vill säga persikosaft. Dess sedvanliga kundkrets, som den förser med ett flertal produkter, skulle få starka incitament att inte bara köpa billigare persikosaft utan även andra produkter av dess konkurrenter, vilket slutligen skulle leda till att sökandens fortlevnad skulle äventyras. En sådan skada skulle otvetydigt vara irreparabel. I bästa fall skulle den resultera i ekonomisk ersättning, vilken för övrigt skulle vara svår att beräkna, som inte skulle kunna återupprätta

vederbörandes tidigare ställning vad avser dess närvaro på marknaden och utvecklingen av dess näringsverksamhet.

27 Den skyndsamhet som den ansökta åtgärden föranleder visar sig just i den omständigheten att avtalet ännu inte har uppfyllts vad avser den största delen av de frukter som skall övertas som betalning av Trento Frutta, som totalt har tilldelats cirka 65 000 ton frukt. Då detta företag emellertid redan visste att det förfogade över en avsevärd mängd persikor för regleringsåret 1996/97, till ett i det omtvistade beslutet tidigare fastställt pris, kunde detta konkurrerande företag redan erbjuda persikoprodukter till ett pris som inte hade något samband med det som fastställs under det nya skörde-och bearbetningsåret. Det är på så sätt underställt de normala villkoren för marknaden, på vilken handeln normalt sett påbörjas kort tid innan persikoskörden, som börjar i juni månad, då de uppgifter som avser fruktproduktionen och den mängd som är tillgänglig för tillverkningsindustrin är kända.

28 Slutligen har sökanden under det att parterna muntligen utvecklade sin talan understrukit att en intresseavvägning talar till förmån för att den ansökta åtgärden skall vidtas. Ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet skulle varken skada gemenskapen, eftersom Trento Frutta redan utfört alla leveranser, eller denna senare som skulle erhålla de produkter som föreskrivs i anbudsinfordran som betalning, det vill säga äpplen eller apelsiner, i enlighet med de anbud som den har framställt på grundval av denna anbudsinfordran.

29 Kommissionen har bestridit sökandens påståenden om risk för skada. Sökanden har inte på något sätt styrkt att de låga priser som Trento Frutta tillämpar följer av det omtvistade beslutet och orsakar sökanden allvarlig skada genom att den tvingas sälja produkterna till ett pris som understiger tillverkningskostnaden och genom att den förlorar marknadsandelar. Den påstådda skadan är för övrigt i varje fall rent ekonomisk. Sökanden som själv har påstått sig kunna sälja 20 500 ton persikopuré

per år, har i detta avseende inte framfört något som visar att den åberopade skadan inte till fullo kan ersättas för det fall det omtvistade beslutet ogiltigförklaras.

30 När parterna muntligen utvecklade sin talan förtydligade kommissionen att interventionslagren för såväl persikor som äpplen och apelsiner eller nektariner och aprikoser varit uttömda vid den ifrågavarande tidpunkten och att det var svårt att förutse hur mycket som skulle produceras och dras tillbaka under påföljande regleringsår. Varken sökanden eller kommissionen kan under dessa omständigheter bedöma vilken mängd persikor, äpplen respektive apelsiner som Trento Frutta kommer att erhålla som betalning. Sökandens påstådda skada är således rent hypotetisk och kan för närvarande inte beräknas.

Förstainstansrättens bedömning

31 Enligt fast rättspraxis skall skyndsamheten med att vidta interimistiska åtgärder bedömas utifrån huruvida verkställigheten av de omtvistade rättsakterna, före förstainstansrättens avgörande i huvudmålet, skulle kunna medföra allvarlig och oåterkallelig skada för den part som begär åtgärderna, vilken inte skulle kunna ersättas om det omtvistade beslutet ogiltigförklarades eller som trots sin tillfälliga karaktär inte skulle stå i proportion till svarandens intresse av att få rättsakterna verkställda, även då dessa är föremål för överklagande. Det ankommer på sökanden att visa att villkoren är uppfyllda (se senast ovannämnda beslut Stadt Mainz mot kommissionen, punkt 19).

32 I detta fall har den påstådda skaderisken enligt sökanden uppkommit till följd av en allvarlig snedvridning av konkurrensen på marknaden för industriell bearbet-

ning av persikor till följd av det omtvistade beslutet. Sökanden har emellertid inte förelagt någon bevisning till stöd för sina påståenden. I synnerhet är det så att varken de uppgifter som den har lämnat eller handlingarna i målet gör det möjligt att fastställa ett direkt samband mellan å ena sidan de låga priser som Trento Fruttas tillämpar och som sökanden menar leder till en onormal press på marknadens priser och å andra sidan möjligheten att detta konkurrerande företag med tillämpning av det omtvistade beslutet erhåller persikor istället för äpplen eller apelsiner som betalning. Sökanden har begränsat sig till att konstatera att detta konkurrerande företags priser understiger dess tillverkningskostnader. Den har i detta avseende utan annat förtydligande angivit att vad avser persikopuré är "Trento Fruttas försäljningspris — såsom marknadsanalyserna visar — ungefär 517 LIT (antagligen ännu lägre) per kilo". Vad avser koncentrerad persikosaft är priset inte högre än 4 000 LIT per kilo. Sökanden har emellertid inte lämnat några uppgifter om var, när och i förekommande fall hur ofta dessa analyser har genomförts, vilket skulle ha gjort det möjligt för förstainstansrätten att bedöma om analyserna är tillförlitliga. Dessutom är det i alla fall så att det förhållandet att Trento Frutta, enligt de analyser av marknadspriserna till vilken sökanden har hänvisat, har kunnat sälja vissa produkter till ett pris som understiger bolagets tillverkningskostnader, i brist på stöd för detta inte nödvändigtvis följer av att Trento Frutta har erhållit en viss mängd persikor som betalning enligt den ekvivalenskoefficient som fastställdes i beslutet av den 16 juni 1996, som ändrades genom det omtvistade beslutet. Detta kan likaväl förklaras av andra omständigheter, såsom exempelvis att de båda företagens tillverkningskostnader skiljer sig åt.

33 För övrigt är möjligheten att Trento Frutta i framtiden erhåller en mycket stor mängd persikor som betalning till ett pris som har fastställts i det omtvistade beslutet rent hypotetisk, med hänsyn till att berörda interventionsorgans samtliga lager av persikor, äpplen och apelsiner för närvarande är uttömda och till det förhållandet att det inte är möjligt att förutse vilka mängder frukt som kommer att produceras och dras tillbaka från marknaden under nästa regleringsår, vilket framgår av kommissionens svar på de frågor som ställdes när parterna muntligen utvecklade sin talan. Frågan om den mängd äpplen eller apelsiner som under förfarandet i huvudmålet har dragits tillbaka från marknaden är tillräcklig med avseende på den mängd som behövs för att kunna betala Trento Fruttas leveranser i

enlighet med anbudsinfordran, kan endast besvaras under nästa regleringsår, som enligt handlingarna i målet (bilaga 3 till kommissionens yttrande) löper från augusti till maj för äpplen och från december till maj för apelsiner. Det finns i detta sammanhang inte något som gör det möjligt att anta att Trento Frutta inte kommer att erhålla äpplen eller apelsiner som betalning för sina leveranser i enlighet med bestämmelserna i bilaga 1 till anbudsinfordran. Av detta följer tvärtemot vad sökanden har hävdat att Trento Frutta inte redan nu förfogar över en ansenlig mängd persikor för nästa regleringsår, till ett pris som har fastställts i det omtvistade beslutet. I detta avseende fortfar Trento Frutta därför liksom övriga ekonomiska aktörer att vara underställt sedvanliga marknadsvillkor.

34 Eftersom det inte har fastställts att Trento Fruttas enligt utsago låga priser — till vilka sökanden hänvisar för bedömningen av den påstådda skaderisken — har samband med det omtvistade beslutet och då detta konkurrerande företag i alla fall inte har någon garanti för att det med tillämpning av det omtvistade beslutet kommer att erhålla en avsevärd mängd persikor som betalning för regleringsåret 1996/97, är även den årliga förlusten om ungefär 2,3 miljarder LIT och det inkomstbortfall i storleksordningen 2 till 2,5 miljarder LIT som sökanden har motiverat med att beslutet tvingar den att sänka sina priser för att förbli konkurrenskraftig i förhållande till Trento Frutta, rent hypotetiska och saknar konkret eller säkert stöd.

35 Vidare är den skada som sökanden åberopar vad avser förlust och inkomstbortfall under alla omständigheter ekonomisk. Den kan av denna anledning ersättas på

lämpligt sätt genom ett skadestånd för det fall det omtvistade beslutet skulle ogiltigförklaras och kan därför inte anses vara oåterkallelig.

36 Vad avser den skaderisk som enligt sökanden utgörs av förlorade marknadsandelar inom sektorn för persikosaft och persikopuré — till och med inom andra produktsektorer i den mån sökanden levererar flera produkter till sin sedvanliga kundkrets — är den grundad på rent hypotetiska eller allmänna påståenden från vederbörandes sida, som inte grundas på några konkreta uppgifter och som inte styrker tesen. Så är även fallet vad avser det förhållandet att sökanden begränsar sig till att utan ytterligare upplysningar förklara att verkställigheten av det omtvistade beslutet i slutändan till och med skulle riskera dess fortsatta existens.

37 Det framgår av det ovan anförda att sökanden inte har anfört övertygande argument som gör det möjligt att anta att en omedelbar verkställighet av det omtvistade beslutet skulle kunna åsamka den allvarlig och svårligen reparabel skada.

38 Av detta följer att villkoret avseende skyndsamheten inte är uppfyllt. Förevarande ansökan om uppskov med verkställighet skall således avslås utan att det är nödvändigt att granska de grunder och argument som har åberopats av sökanden i syfte att i sak motivera att den ansökta interimistiska åtgärden beviljas och inom ramen för detta i synnerhet granska om det omtvistade beslutet, såsom sökanden har påstått, vid ett första påseende innebär att principen om likabehandling inte har iakttagits, genom att det ändrar vissa grundläggande villkor som anges i anbudsinfordran.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

**1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.**

**2) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.**

Luxemburg den 26 februari 1997

H. Jung

Justitiesekreterare

A. Saggio

Ordförande